

હાલ્લે ન કરો

- Abdul Rahim Ahmad Parwani (Darakhsh-e Danesh Library)
- Wiehan de Jager
- Ann Nduku

III 3

This work is licensed under a Creative Commons Attribution 3.0 International License.
<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0>

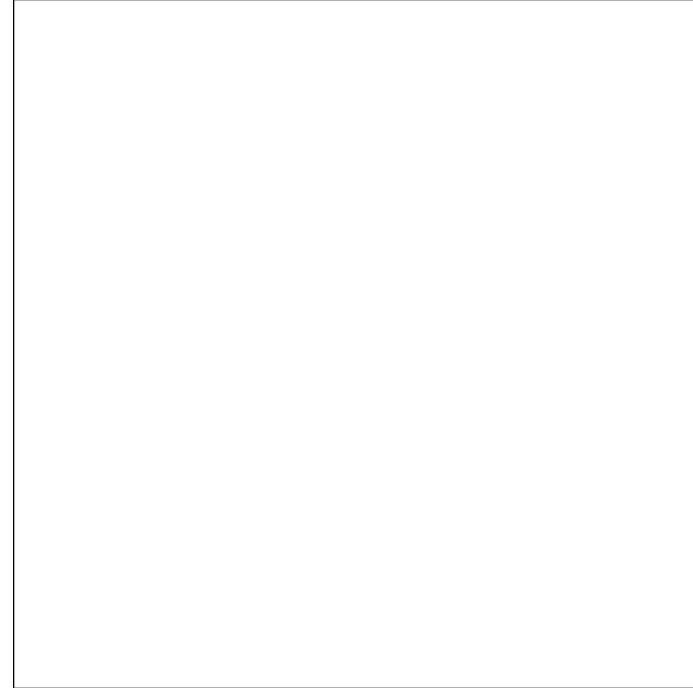
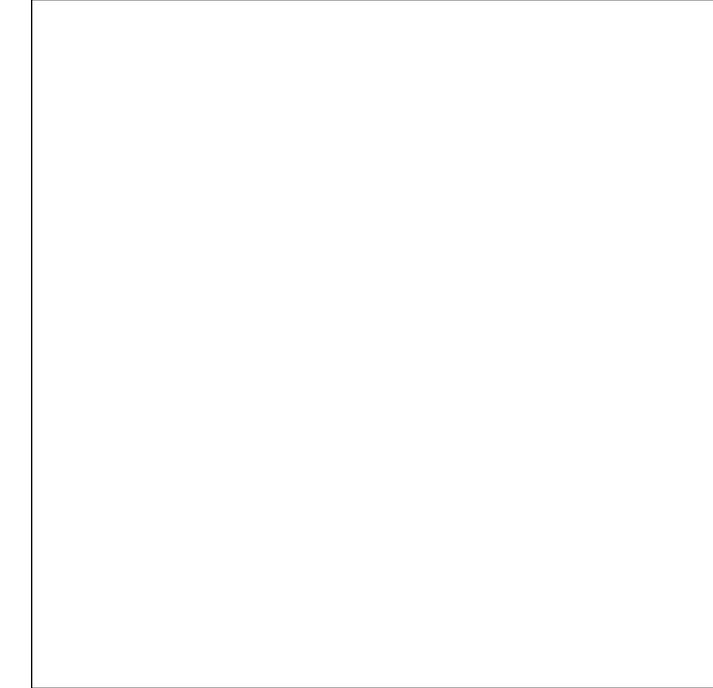
- Abdul Rahim Ahmad Parwani (Darakhsh-e Danesh Library)
- Wiehan de Jager
- Ann Nduku

હાલ્લે ન કરો

globalstorybooks.net

Global Storybooks

بود و نبود، مرغ و عقابی بودند که با هم دوست
شده بودند. آن‌ها در صلح و صفا با همه پرنده‌گان
دیگر زندگی می‌کردند. هیچ کدام از آن‌ها
نمی‌توانست پرواز کند.

هر موقع سایه‌ی بال‌های عقاب بر زمین می‌افتد،
مرغ به چوچهلاش اخطر می‌دهد، "از زمین
خشک و بی آب و علف دور شوید." چوچه‌ها
جواب می‌دادند، "ملاحمق نیستیم. ملا فرار
می‌کنیم."

የኋበት ማርያም ተመዝግበ.

በዚህን አገልግሎት የኋበት የተቻቃቄ ስሜ ተታ.

ቻቃቄ ተቻቃቄ ስሜ ተቻቃቄ ስሜ | የሚቻቃቄ,

አቶ አቶ ተቻቃቄ ስሜ | የሚቻቃቄ,

አቶ አቶ ተቻቃቄ ስሜ | የሚቻቃቄ,

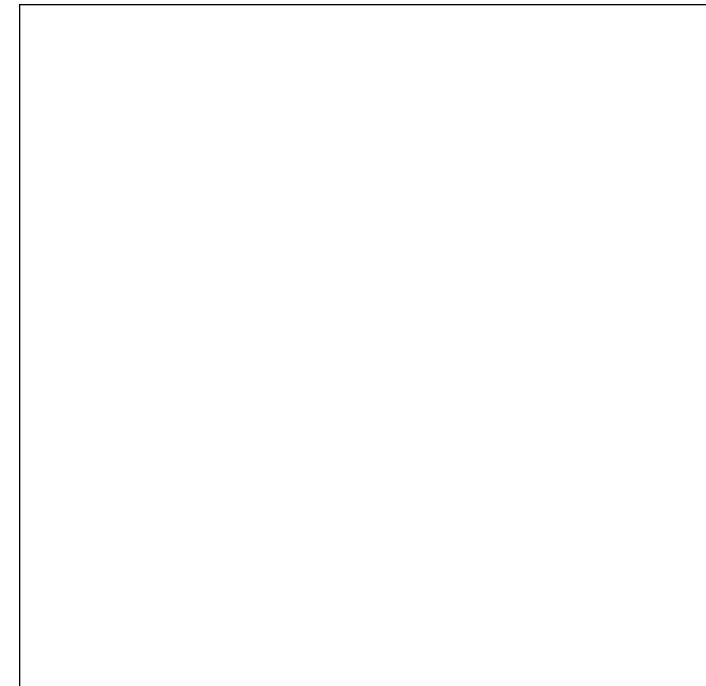
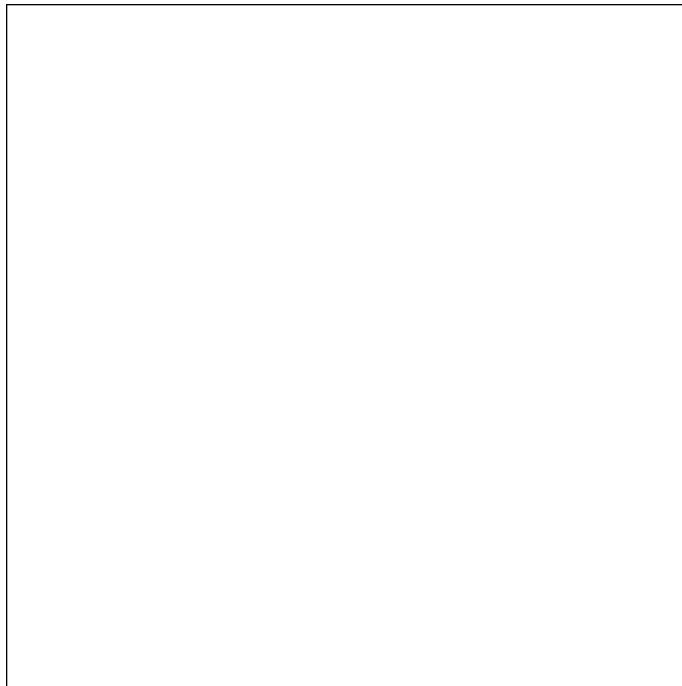
የኋበት የተቻቃቄ ስሜ | የሚቻቃቄ,

የኋበት የተቻቃቄ ስሜ | የሚቻቃቄ,

የኋበት የተቻቃቄ ስሜ | የሚቻቃቄ,

ገዢ ተመዝግበ.

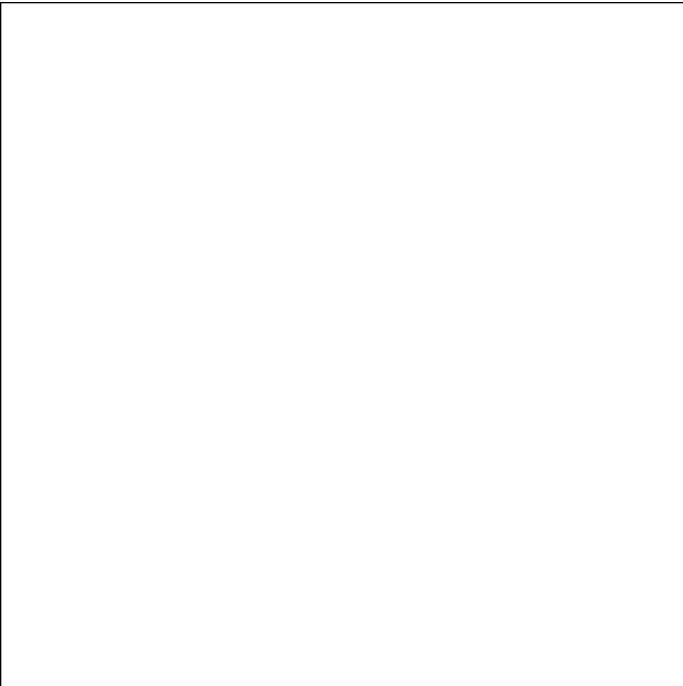
ቻቃቄ ተቻቃቄ ስሜ | የሚቻቃቄ,

بعد از یک شب خواب راحت، مرغ فکر هوشمندانه‌ای داشت. او شروع به جمع کردن پرهای ریخته شده از تلام دوستان پرنده‌اش کرد. سپس گفت، "بایایید تلام پرها را به هم بدوزیم روی پرهای خودم. شاید این لار، مسافرت کردن را آسان‌تر کند".

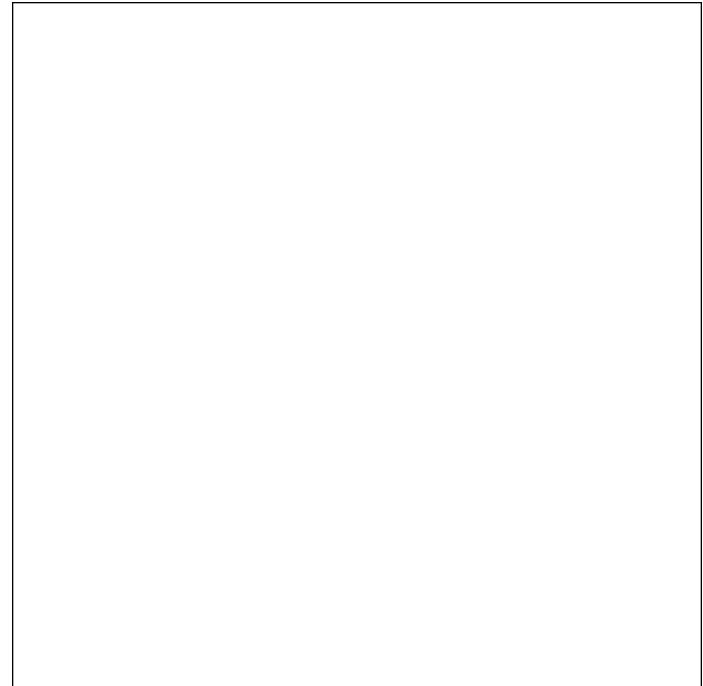
مرغ از عقاب خواهش کرد، "فقط یک روز به من فرصت بده". بعد از آن تو می‌توانی بالت را پابرجا کنی و دوباره برای به دست آوردن غذا پرواز کنی. عقاب گفت، "فقط یک روز دیگر". "اگر نتوانستی سوزن را پیدا کنی، تو باید یکی از چوچه‌های را در ازای آن به من بدهی."

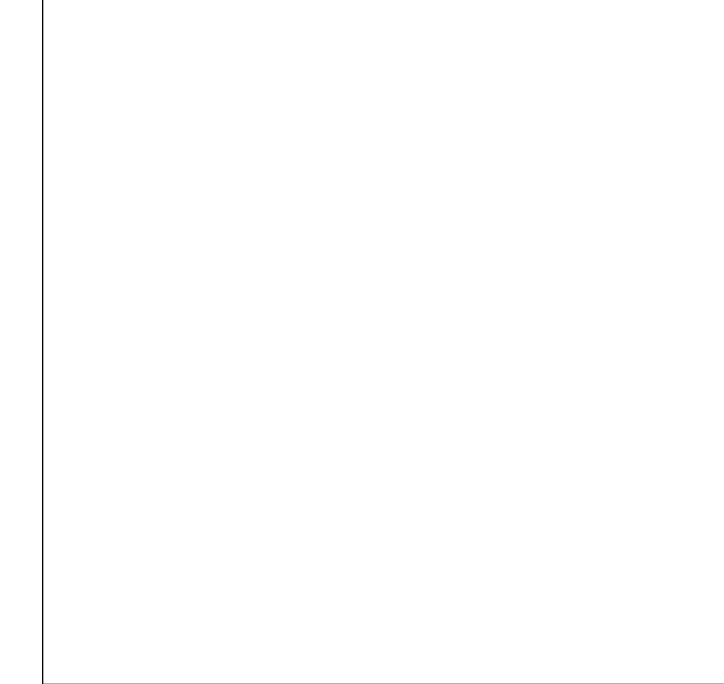
କେବୁ ହାତି କରନ୍ତାଳି ହା। ପରି ହା।
 କର ଦୁଇ ଏବେଳି ପରି ହାଲାଙ୍କା ନ ହାଲାଙ୍କା
 କଟିବା ଦେଇ ଏବେଳି କାଳାଙ୍କା ହା। ନ ହାଲାଙ୍କା
 ଏବେଳି ହାଲାଙ୍କା ଏବେଳି ହାଲାଙ୍କା ହାଲାଙ୍କା
 କରନ୍ତାଳି ହା କଟିବା ହାଲାଙ୍କା ହା ନ ହାଲାଙ୍କା
 କଟିବା ହାଲାଙ୍କା ହାଲାଙ୍କା ହାଲାଙ୍କା ହାଲାଙ୍କା
 କଟିବା ହାଲାଙ୍କା ହାଲାଙ୍କା ହାଲାଙ୍କା

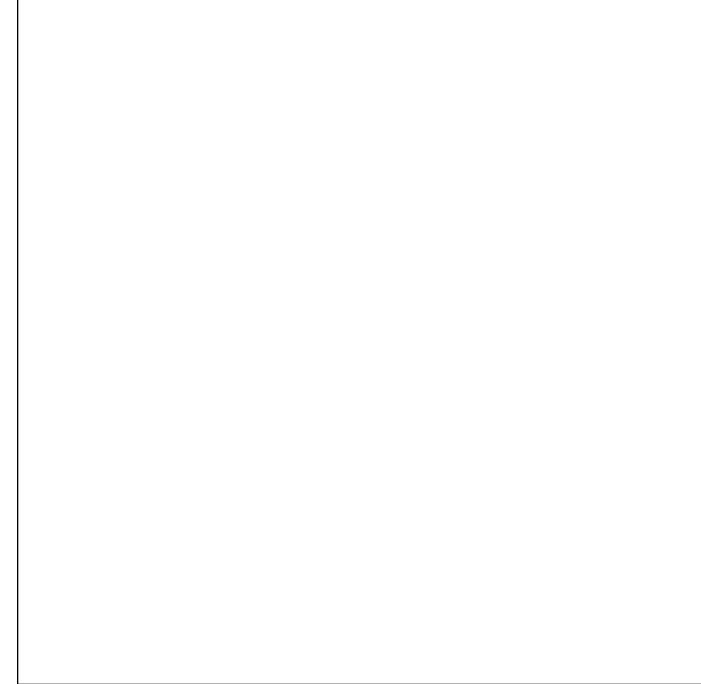
ଫାର ହାର.

ଏ ଛୁ ହାର ହାର କଟିବା ଏ ଛୁ ହାର ନି ହାଲାଙ୍କା
 କଟିବା ଏବେଳି ଏବେଳି ପରି ହାଲାଙ୍କା ହାଲାଙ୍କା
 ହାଲାଙ୍କା ହାଲାଙ୍କା ହାଲାଙ୍କା ହାଲାଙ୍କା ହାଲାଙ୍କା
 ହାଲାଙ୍କା ହାଲାଙ୍କା ହାଲାଙ୍କା ହାଲାଙ୍କା

ولی، بقیه پرنده‌ها عقاب را در حل پرواز دیده بودند. آن‌ها از مرغ خواستند که سوزن را به آن‌ها قرض دهد تا بتوانند برای خودشان هم بال درست کنند. خیلی زود پرنده‌گان در همه جای آستان به پرواز درآمدند.

وقتی که آخرین پرنده، سوزن قرض گرفته را برگشتاند، مرغ آنجا نبود. بنابراین کودکانش سوزن را گرفتند و شروع به بازی با آن کردند. وقتی که از بازی خسته شدند، سوزن را در بین ریگ‌ها انداختند.